

- ਮਨਿ ਬੱਚੇ:- "ਮਨਿ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਹੀ ਨਿਕਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇਵੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕਰਸ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਕਹਿੜਾ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਸੰਗ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਵਸਥਾ ਇੱਕਰਸ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੇ ਸਰਵਸਿਥਲ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇ ਸਵਿਥੇ ਉਲਟੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪੱਥਰ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਰਾਤ ਕੇ ਰਾਹੀ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦੰਦਿ ਹਨ ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ ਦਾ। ਦੱਲੀ ਵੱਚਿ ਵਿਗਿਆਨ ਭਵਨ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਚੋਲੀ ਰੰਗਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਯੋਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਯੋਗ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੰਦਿ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਥੂਲ ਵੱਚਿ ਡਰਲਿ ਆਦਿ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸੂਕਸ਼ਮ ਅਤੇ ਮੂਲ ਗੱਲ। ਗੀਤ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲੁਕ (ਸੰਬੰਧ) ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹੰਦਿ ਹਨ ਹੇ ਬੱਚਾ, ਹੇ ਮੁਲਵਤਨ ਦੇ ਰਾਹੀ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਗੇ ਘਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਨੁੱਖ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ। ਕੀਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਕੀਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ? ਮਨੁੱਖ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਰਹੰਦਿ ਹੈ - ਫਲਾਣੇ ਮਹਾਤਮਾ ਜੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀ। ਬੀ. ਕੇ. ਤਾਂ ਵੇਰ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ - ਕੀਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ? ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਕੋਈ ਕਹੰਦਿ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਤਮਾ ਜੀ, ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀਏ। ਬੋਲੋ, ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਕਵਿ ਕਹੰਦਿ ਹੋ। ਨਾਮ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਪ ਹੋਇਆ ਨਾ, ਨਾ ਕੀ ਗੁਰੂ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀ ਮਾਨਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਬਾਪ ਠਹਿਰਿਆ। ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਲਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਦਾ ਨਾਮ ਕਦੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਇੰਨੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਤਾ ਪਵੇ ਤੱਦ ਸਮਝਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਬਾਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕੀਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ? ਬੋਰਡ ਤੇ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਜਦੋਂਕਿ ਇੰਨੇ ਵੇਰ ਸੈਟਰਜ਼ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀ ਇੰਨੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੁਰੂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ, ਸਮਝਣ ਕੀ ਇਹ ਘਰ ਹੈ, ਕੋਈ ਫੈਮਲੀ ਵੱਚਿ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋਵੋਗੇ। ਅੱਛਾ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਫਰਿ ਕੀਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ? ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸੰਕਰ ਦਾ ਰਚਤਾ ਤਾਂ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ.ਵਿ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਬੰਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ.ਵਿ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਦਾਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਕਹੋ ਕੀ ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਮਲਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਬਾਪ ਦੇ ਵੱਲ। ਸਮਝਣ ਕੀ ਮੈਂ ਕੀਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਕੀਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇ ਕੀ ਇਹ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਫੈਮਲੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦਾ ਪਰਚਿ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਕੰਨੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਆਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ ਮਲਿ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਮਲਿਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹੰਦਿ ਹਾਂ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਉਹ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੈ ਨਾ। ਫਰਿ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਭਗਵਾਨ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਨਰਿਕਾਰ ਹੈ ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਣ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ, ਸਰਵ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਵੀ ਵੇਖੇ - ਸਮਝਣ ਲਾਇਕ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਪੁੱਛੋ - ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਪ ਕੰਨੀ ਹਨ? ਲੋਕੀਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੋਕੀਕ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਲੋਕੀਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, ਪਾਰਲੋਕੀਕ ਤੋਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ ਕਵਿ ਕਹਾਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਨੋਟ ਕਰਕੇ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਜਰੂਰ ਪੈਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਠਹਿਰੋ। ਇਹ ਘਰ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਵਰਸਾ ਸਾਨੂੰ ਨਰਿਕਾਰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੀ ਦੰਦਿ ਹਨ ਜੋ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਲਬਿਰੇਟਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਆਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਵੇ ਕੀ ਇਹ ਸਰਵ ਦਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਓਗੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਨ (ਆਦਤ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ), ਕਹਿਣਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀਏ...। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੇਦ ਸ.ਸਤਰ ਯਾਤਰਾ ਆਦਿ

ਸਭ ਗੁਰੂ ਹੀ ਸਖਿਉਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਸਤਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੈ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਸ.ਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਨਿਸਾਫੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਪ੍ਰਚਿਅਮਲ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਸਿਨੂੰ ਸੰ.ਕਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਵਿ ਕਹਾਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ.ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਖਿਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਕੀਥੋ ਤੋ ਮਲਿ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਇਹ ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਧੁਰਮਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਗਿਆਨ ਅੱਖਰ ਸਰਿਫ ਦੋ ਹਨ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸਾ ਹੋਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਵਗਿਆਨ ਹੈ - ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਧੁਰਮਿਆ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਚਿ ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵੱਚਿ ਧੂਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਵੀ ਇਵੇ। ਗਤੀ ਸਦਗਤੀ ਕਸਿ ਦੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਧੂਲ ਹੀ ਮੁੱਖ ਵੱਚਿ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਲਾਇਡ ਫੇਬ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋ ਵਰਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਲਈ ਰਾਏ ਦੇਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਹੋਰ ਕਸਿ ਦਵਾਰਾ ਮਲਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਭ ਸੈਟਰਜ ਤੇ ਇਹ ਨਾਮ ਲਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਜੇਕਰ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ.ਲਾ ਲਖਿਏ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੀ. ਕੇ. ਲਖਿ ਤਾਂ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ ਦੇ ਸਕੋ। ਮਨੁੱਖ ਬੀ. ਕੇ. ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਡਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ.ਲਾ ਨਾਮ ਲਖਿਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਵੱਚਿ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬੋਲੋ ਇਹ ਘਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਸਿ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਹੋ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਚਨ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਸਿ ਦੇ ਇਹ ਮੁੱਖ ਵੰਸ.ਵਲੀ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਮੰਨਣਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਹੀ, ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ, ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਫਾਦਰਸ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਜਿਰਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਬਾਪ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੈਡ ਫਾਦਰ। ਪਹਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਣਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਲਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਬੋਲੋ, ਵਰਸਾ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਤੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਕੌਣ ਹੈ? ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ? ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਸਿ ਨੇ ਕੀਤੀ? ਬਾਪ ਨਾਮ ਕਹਣਿ ਨਾਲ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਸ.ਵਿ ਤੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਗਤੀ ਜਾਂ ਸਦਗਤੀ ਦਾ। ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਮੁਕਤੀ ਵੱਚਿ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋ, ਕਸਿ ਨੂੰ ਮਲਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਵੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਗੋਸਾਈ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਜਵਿ ਕੀ ਹੋਲੀ ਧੁਰਮਿਆ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਲੀ ਧੁਰਮਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਨਕਿਲਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਚੋਲੀ ਰੰਗਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਚੋਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਉਹ ਪਵੰਤਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵੰਤਰ ਮਲਿਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਵੰਤਰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਗੰਗਾ ਸਨਾਨ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦੇ ਸਵਿਏ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਤਤਿ ਆਤਮਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਨਾਨ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨਰਿਲੇਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੋ ਸੈਸੀਬਲ ਬਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰ ਅਤੇ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋ ਹਮੇਸ. ਰਤਨ ਹੀ ਨਕਿਲਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਿਏ ਗਿਆਨ ਵਗਿਆਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਆਪਸ ਵੱਚਿ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਗੋਇਆ ਪੱਥਰ ਹੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਸਿ ਬਦਲੇ ਡੀਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। 63 ਜਨਮ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਵਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਝਗਮੁਈ ਝਗਮੁਈ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਾ। ਪੱਥਰ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਵਗਿਆਨ ਦੇ ਸਵਿਏ ਨਾ ਕੁਝ ਸੁਣਨਾ ਹੈ, ਨਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੋ ਉਲਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਹੀ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਤਾਰੇ... ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਹੈ, ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਕੇ ਫਰਿ ਉਲਟੀ ਸੁਲਟੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇ ਦਾ ਸੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੋਰ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਲਟੀ ਸੁਲਟੀ ਗੱਲਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵੱਚਿ ਕਦੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਵੀ ਸਤਿਆਨਾਸ਼, ਦੂਜੇ ਦੀ ਵੀ ਸਤਿਆਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਰਿ ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੋ.ਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸੱਚੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਸਰਵਸਿਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬਾਪ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੌਣ ਚੰਗੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦਾ ਸੰਗ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਤੋ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਸਿ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੌਣ ਬਾਬਾ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਝੱਟ ਦੱਸਣਗੇ। ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਰਗਿਰੁਡ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਰਵਸਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਸੰਗ ਮਲਿਣ ਨਾਲ ਅਵਸਥਾ ਬੱਲੇ ਉਪਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਲ ਸਰਵਸਿ ਵੱਚਿ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਲਫ ਅਤੇ ਬੇ ਸਮਝਣਾ ਤਾਂ ਬੜਾ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਿਫ ਬੋਲੋ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ ਅੱਖਰ ਹੀ ਦੇ ਹਨ - ਅਲਫ ਅਤੇ ਬੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਿਫ ਕਹੋ - ਬਾਬਾ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਬਸ। ਸਭ ਤੋ ਵੱਡੀ ਖ.ਤਰੀ ਇਹ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰ ਸੈਟਰ ਵੱਚਿ ਇਵੇ ਦੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਡਟਿਲ ਵੱਚਿ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਰਿਫ ਇਹ ਦੱਸੋ। ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਕਹਿਾ ਸੀ ਕੀ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੇਵਤਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਾਕੀ ਝਗਮੁਈ ਝਗਮੁਈ, ਫਲਾਣਾ ਇਵੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਨ... ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਧੁਰਮਿਆ ਖਲਾਇਆ। ਬਾਕੀ ਰੰਗ ਆਦਿ ਲਗਾਉਣਾ ਤਾਂ ਆਸ਼ੁਰੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਸਿ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਬੈਠ ਸੁਣਾਏ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੀਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮੱਧਮਿਜ਼ੀ ਭਵ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਏ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋ - ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੁਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿੰਗਾ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਉਹ ਹੈ। ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਲਿਾਉਣਾ। ਇਹ ਹੈ ਮਹਾਨ ਮੰਤਰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਤਲਿਕ ਮਲਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੀਨੀ ਸਹਜਿ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਰਾਵੋ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੈਸੀਬਲ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਦੀ ਪੱਥਰ ਨਕਿਾਲ ਡਸਿਸਰਵਸਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ - ਯੋਗ ਦੇ ਸਵਿਏ ਦੂਜੀ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਜੋ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਹਨ, ਸਰਵਸਿਬਲ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੋ ਉਲਟੀ - ਸੁਲਟੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪ੍ਰਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਸੱਚੀ ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਭਵ:
ਵਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਆਤਮਾ ਬਣੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਹੋਵੇ ਕਢਿਕਾ ਦੇਹ ਦੀ ਪ੍ਰਤੰਤਰਤਾ ਕਈ ਬੰਧਨਾਂ ਵੱਚਿ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੰਤਰਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੱਲੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਨੀਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਾਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਵਖਿਏ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਨਾ ਗਮੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ, ਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ, ਵੱਚਿ ਭੰਵਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬਣ ਸਰਵ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਣੋ, ਆਪਣਾ ਸੱਚਾ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਵਿਸ ਮਨਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਰਮਾਤਮ ਮਲਿਣ ਵੱਚਿ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਬਣੋ।

*****